

Валери Иванов

Посмъртно

Съдбата е безмилостно жестока.
Съдбата, 100%, е трагична.
Ти падаш. Друг ще те смени и... толкоз!
Нима сломеният е личност?!

Умираш и след смъртта ти – вопли.
Това е подлост прозаична.
Животът е борба за кокал,
народе мой, а ние го отричахме.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11078>]